

МАРКО ГАНЧЕВ ПРИПОЗНАЛА СЕ МЕЦАНА

chitanka.info

*Носеше в ръка Илия
с мед намазана филия,
а под мишницата сгущено
мечето си плющено.
Но след малко, чука-пука,
някой тежко защъпука:
мечка стара и кафява
от гората се задава.
На полянката се спира,
дълго в мечето се взира.
— Ей, момче — на Илко рече, —
що си взело мойто мече?
— Бабо Мецо, не видя ли,
че е мече от парцали?
— Я недей се подиграва:
има козина кафява!
— Има, Мецо, но на уж:
космите му са от плюш.
— Баба Меца не греши:
има същите уши.
Пускай го, че вече тръпна
за урок да му ги дръпна.
— Бабо Мецо, и ушите
от парцали са ушити.
— Я, лъжецо, замълчи:
има същите очи!
— Гледай ти какво било:
ами те са от стъкло.
Пак не вярва пуста Меца:
— Я подай му от медеца.
Илко от меда му дава,
мечето дори не шава.
Чак тогава, чак тогава
Баба Меца си признава:
— Вече вярвам ти, човече,*

*туй не е същинско мече,
щом в меда не пъха лапа
лакомо да се налага...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.